GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 136. *Duminecă, 21 Iunie (3 Iulie).* **1887.**

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Iuliŭ 1887 st. v., se începe unŭ nou abonamentŭ pe trilunniulŭ Iulie, Augustŭ şi Septemvre **la care invitămŭ pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.**

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România şi străinătate:	
pe trei lunĭ	3 fl.	pe trei lunĭ	10 francĭ
„ şése „	6 „	„ şése „	20 „
„ unŭ anŭ	12 „	„ unŭ anŭ	40 „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Abonaţilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ făşiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 20 Iunie 1887.

Discursulŭ, ce l'a rostitŭ d-lŭ generalŭ Doda către alegĕtorii sĕi în Caransebeşŭ, merită o mai de aprópe luare aminte, nu atâtŭ pentru că d-lŭ Doda va fi în viitórea dietă ungurésca singurulŭ deputatŭ naţionalŭ alŭ Româniloru din Bănatŭ şi Ţéra ungurésca, ci mai vêrtosŭ pentru interesantele pasage ce le conţine.

Generalulŭ Doda a vorbitŭ scurtŭ şi cuprinḑĕtorŭ, clarŭ şi limpede, cum se cuvine unui bărbatŭ de talia lui şi ca sĕ fiă bine înţelesŭ de toţĭ a vorbitŭ într'unŭ limbagiu poporalŭ şi póte din causa acésta a ḑisŭ mai multŭ decâtŭ alţii, carĭ ţinŭ discursurĭ academice împodobite cu floricele şi când e vorba sĕ nemerescă cuiulŭ în capŭ se pierdŭ în întorsăturĭ de frase, carĭ înaintea multora trecŭ de cvintesenţă a „înţelepciunei politice,“ dér pe poporŭ nu-lŭ potŭ mulţămi şi mai puţinŭ însufleţi.

Câtŭ pentru noi preferimŭ, mai ales când e vorba de luminarea şi sfătuirea poporului, modulŭ de vorbire, de care s'a folositŭ d-lŭ Doda şi trebue sĕ-lŭ preferimŭ cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ de unŭ lungŭ şirŭ de anĭ încóce şi conducĕtorii noştrii au luatŭ dela adversarĭ rĕulŭ obiceiu de a intrebuinţa frase sunătóre şi góle acolo, unde situaţiunea se póte caracterisa cu câteva cuvinte puternice şi la loculŭ lorŭ. Cu modulŭ acesta se producŭ numai îndoielĭ şi nedumerire în poporŭ, care vrea sĕ scie limpede cum stă, ce trebue sĕ facă şi la ce are sĕ se aştepte.

Inainte de tóte generalulŭ Doda le-a spusŭ alegĕtorilorŭ sĕi, care e causa, că legile ce le aduce dieta ungurésca nu suntŭ spre binele poporelorŭ: alegĕtorii, ḑise elŭ, suntŭ de vină, că-şĭ alegŭ totŭ deputaţĭ, carĭ se gândescŭ la folosulŭ lorŭ personalŭ şi n'au sêmţŭ nicĭ tragere de inimă pentru binele popórelorŭ.

După acésta elŭ le spune că „o mână de deputaţĭ naţionalĭ“ (p'atuncĭ încă nu scia că va rĕmânea singurŭ) nu-o póte scóte nicĭdecum la cale cu peste 400 de deputaţĭ maghiarĭ, carĭ suntŭ de altă părere, şi adause îndată:

„Aşa déră nicĭ dela mine sĕ nu aşteptaţĭ sĕ esoperezŭ ceva pentru voi.“

Ce deosebire între acéstă declaraţiă sinceră şi nefăţărită şi între fraseleogia altora, carĭ affându-se în aceeaşĭ situaţiune faţă cu poporulŭ, îi vorbiau câte tóte despre viitórele lorŭ stăruinţe ca sĕ capaciteze pe adversarĭ şi sĕ restabilescă înţelegerea între Românĭ şi Ungurĭ.

Generalulŭ Doda nu se îmbată cu credinţe şi speranţe deşérte. Elŭ le spune alegĕtorilorŭ sĕi verde, că cu Ungurii din dietă nu se póte nicĭdecum înţelege, fiind-că una voiesce dênsulŭ, şi la alta ţintescŭ ei. Eată unŭ limbagiu hotărîtŭ şi bărbătescŭ, despre care nu ne mirămŭ, că a întîmpinatŭ aprobările cele mai însufleţite ale auḑitorilorŭ.

Esplicându-le mai de aprópe ce vorŭ contrarii le spuse şi le arĕtă că ei vorŭ sĕ facă din noi altceva decâtŭ ce ne-a lăsatŭ Dumneḑeu, vrea ca noi Românii sĕ ne lăsămŭ de naţionalitatea nóstră, vréu sĕ ne ia limba. „Acum s'au încercatŭ sĕ ni-o ia în şcólă, mâne se vorŭ încerca şi cu biserica“.

Şi ce recomandă generalulŭ Doda Românilorŭ în faţa prigonirilorŭ? Ii sfătuiesce sĕ ţină cu tăriă la naţionalitatea lorŭ, la limba, obiceiurile şi legea lorŭ, sĕ-şĭ védă cu îngrijire de şcóle şi de dascălĭ ca sĕ-şĭ împlinéscă datoria.

In ce privesce pe „speculanţii“ carĭ „au luatŭ patriotismulŭ în arendă“, d-lŭ Doda nu dă nimicŭ pe „cinstea“ şi „vitejia“ lorŭ şi după ce admoniéză pe alegĕtori ca sĕ se ferescă de înşelăciunile lorŭ, căcĭ umblă sĕ ne desbine, ca sĕ pótă pescui în turbure, ḑice:

„Décă amŭ adusŭ jertfe, avemŭ dreptŭ sĕ ceremŭ ca şi nouĕ sĕ ni se dea din beneficiile statului. Noi plătimŭ dărĭ, noi dămŭ ostaşĭ pe carĭ nimenĭ nu i-a întrecutŭ în vitejiă; noi pretindemŭ aşadéră ca nu numai şcólele unguresci sĕ se ajute, ci şi şcólele, institutele de învĕţămêntŭ ale nóstre. *Nu ceremŭ noi nimicŭ din banii Ungurilorŭ, ci din banii noştri!*“

Aceste cuvinte arată lămuritŭ ce vreau Românii din Bănatŭ. Vreau — cum ḑice generalulŭ — ca cei din Pesta sĕ nu se mai desmerde în palate de luxŭ din sudórea Românului, ci banii ţĕrei sĕ se întrebuinţeze unde este de lipsă, „apoi când vomŭ avé banĭ de prisosŭ sĕ facemŭ şi palate.“

„Acum vĕ întrebŭ — continua generalulŭ — deórece noi totŭ jertfe aducemŭ, după carĭ nu tragemŭ nicĭ unŭ folosŭ până când? până când? Trebue sĕ vină odată şi momentulŭ, când se vorŭ lumina şi cei de susŭ!“

Pâna atuncĭ d-lŭ Doda sfătuiesce pe Românĭ sĕ fiă şi sĕ rĕmână Românĭ cum se cade, sĕ ţină unii cu alţii şi sĕ nu se desbine, sĕ asculte de conducĕtorii lorŭ şi sĕ i urmeze, cum îlŭ urméză pe dênsulŭ, „deşi nu li se va plăti drumulŭ şi nu-i vorŭ aştepta mese întinse.“

E clarŭ că acestŭ discursŭ n'a putută sĕ placă patrioţilorŭ patentaţĭ carĭ-lŭ interpretézŭ cu multă rĕutate, e destulŭ însĕ că le place Românilorŭ bănăţenĭ, că ne place nouĕ tuturorŭ pentru ca generalulŭ Doda sĕ fiă cu consciinţa împăcată!

Din afară.

Camera deputaţilorŭ din Roma cu ocasiunea votului creditului africanŭ, a emisŭ unŭ votŭ de încredere în favórea guvernului. Ea a aprobatŭ proiectulŭ de creditŭ de 20 milióne francĭ necesarŭ espediţiunei, care sĕ aducă Abisinia la supunere, după o lungă discuţiune a d-lui Crispi, în care se ḑice că *acordulŭ este completŭ între Englitera şi Italia* asupra cestiunei mediterane; că în Egiptŭ interesele italiene sunt comune cu interesele englese. Guvernulŭ nu póte dér de câtŭ sĕ urmeze în Constantinopolŭ politica aliaţilorŭ sĕi.

S'a reprodusŭ în ḑiare o *scrisóre*, ce se ḑicea că d. *Stoiloff*, ministrulŭ bulgarŭ alŭ justiţiei, care a statŭ multŭ timpŭ în Viena şi a avutŭ câteva întrevederĭ cu d. Kalnoky, ar fi adresatŭ ministrului afacerilorŭ streine la Sofia, pentru a ḑice că a dobânditŭ convingerea că, *fără aderarea Rusiei, Bulgaria nu va ajunge la nimicŭ.* Acéstă scrisóre, ḑice o telegramă din Sofia, este o pură invenţiune a ḑiarului bulgarŭ „Le 9 Août“, (9 Augustŭ).

Ḑiarele germane anunţă, că *mĕsurile ce Francia are intenţiunea sĕ ia în privinţa streinilorŭ* şi mai cu sémă *în privinţa Germanilorŭ*, facŭ impresiă rea în Germania şi că dificultăţile se găsescŭ încă sporite prin succesul aparentŭ alŭ acţiunei franco-rusă pe lângă Sultanŭ, în cestiunea convenţiunei anglo-turcescĭ relativă la Egiptŭ.

„Gazeta de Voss“ crede a sci, că Francia şi Rusia au garantatŭ Sultanului, că Serbia n'ar ataca Turcia, în cazulŭ unui rĕsboiu din acéstă pricină. După informaţiunile aceluiaşĭ ḑiarŭ Grecia s'ar mulţumi cu concesiunĭ neînsemnate în Creta. Pórta însĕ ar esercita o suveranitate în adevĕrŭ reală în Egiptŭ.

Nisce *mĕsurĭ de poliţiă* luate de Germania prescriu în *Alsacia-Lorena* de a se înlocui semnele debitanţilorŭ, birturilorŭ şi hotelurilorŭ, scrise în limba francesă prin semne scrise în limba germană. Celŭ mai micŭ oraşŭ din Germania posede cu tóte astea celŭ puţinŭ unŭ stabilimentŭ publicŭ avêndŭ o denumire francesă. De altă parte doi proprietarĭ au fostŭ arestaţĭ fiindcă au strigatŭ, primulŭ: Trăiéscă Franţa! celalaltŭ: Trăiéscă Republica! Peste tot Germania ia cele mai severe mĕsurĭ în contra Francesilorŭ. De aceea Francia vrea sĕ rĕspundă Germaniei cu aceleaşĭ mĕsurĭ contra Germanilorŭ.

Se anunţă din Roma, că d. Mancini va publica în curêndŭ unŭ opusculŭ asupra cestiunei de *împăcare între Italia şi Vaticanŭ*. Intr'adevĕrŭ de câtva timpŭ se vorbesce în pressă fórte multŭ despre óre-carĭ paşĭ întreprinşĭ d'a se aduce la cale o împăcare între Curia română şi guvernulŭ italianŭ.

„Temps“ din Parisŭ anunţă, că sfaturile împĕratului Franciscŭ Iosifŭ au înduplecatŭ pe *regele Milan sĕ nu abḑică la tronŭ şi sĕ se împace cu regina Natalia*.

„République Française“ anunţă, că principele de Wales, moştenitorulŭ tronului englesŭ, va face o visită în Laxenburg, fiindŭ învitatŭ de prinţulŭ de corónă Rudolf. Aceeaşĭ fóiă află, că *înţelegerea între Anglia şi Austro-Ungaria e éraşĭ fórte intimă*. Prinţulŭ Rudolf a asiguratŭ, cu ocasiunea şederii sale în Londra la iubileulŭ reginei, pe ministru Salisbury despre simţĕmintele cele mai amicale ale guvernului austro-ungarŭ, *anume în privinţa convenţiunei anglo-turcescĭ*, pe care Austro-Ungaria nu o va combate.

După o depeşă din St.-Petersburg, adresată la „Journal des Débats“, preparativele unei *demonstraţii ruse în Armenia* suntŭ confirmate. Rusia va da o urmare acestorŭ fapte, în casŭ décă Sultanulŭ, cedêndŭ presiunei guvernului englesŭ, va ratifica convenţiunea egipténă.

Mai mulţĭ *prefecţĭ* din Serbia, carĭ se însemnaseră sub guvernulŭ trecutŭ prin persecuţiunile politice, au fostŭ destituiţĭ şi vorŭ fi citaţĭ înaintea tribunalului pentru abusŭ de încredere. Câţĭ prefecţĭ de ungurĭ n'arŭ merita acéstă sórte!

Ministrulŭ rusŭ de finanţe a presentatŭ *Ţarului* unŭ proiectŭ de lege, ca tóte tesaurele mănăstirilorŭ şi bisericelorŭ ruso-ortodoxe, ce nu aparţinŭ imediatŭ la serviciulŭ divinŭ, sĕ fiă vêndute şi sĕ se dea în loculŭ lorŭ hârtii cu trei la sută în favórea statului. Prin acétta se speră că statulŭ va câştiga o jumĕtate miliardŭ ruble.

Neghină din Sătmarŭ.
(Fine.)

Este lucru vechiu, că preoţii şi inteligenţii noştri conscii de datorinţa lorŭ, ca conducĕtorĭ adevĕraţĭ, îndată ce poftesce interesulŭ generalŭ naţionalŭ se punŭ în fruntea lucrului, căcĭ aşa poftesce vocea naţiunei. Aşa şi în acestŭ anŭ când s'a datŭ semnalulŭ pentru convocarea adunărilorŭ electorale, bărbaţii noştri devotaţĭ sântei nóstre cause, fără a lua în consideraţiune persecutările nedrepte, au conchematŭ la *Seinĭ* adunarea elec-

torală a Româniloră din acestă comitată, pentru a se sfătui ce e de făcută, şi s'au alesă bărbaţii de încredere pentru conferinţa tuturoră Româniloră din Transilvania şi Ungaria ţinută la Sibiiu.

In ajunulă conchemărei acestei conferinţe s'a vorbită multă, că unde ar fi mai consultă a conchema adunarea electorală comitatensă: în *Şomcuta* ori *Seini*. Loculă mai potrivită părea a fi Şomcuta, însă durere, că opidulă acesta se află în Chioră!

Apoi Chiorulă adi e ca ţéra Oaşului şi Marmaţia. Adecă aşa că afară de 2—4 Români n'ai cu cine vorbi. Unii facă la mămăligă pentru Teleki, alţii strîngă la porumbele pentru jidovi, partea cea mai mare, adecă poporulă este părăsită şi lăsată pe mâna sorţii, ca trupulă fără suflet. Pentru aceea ne-amă şi disă n'ar fi bine să mergemă noi la Şomcuta, căci din pricina multeloră interese ce au adi Chioranii cu afacerile enumĕrate, programa nóstră naţională va avé prea puţini aderenţi, ba e posibilă că clica slugarnică va voi a ne majorisa să nici nu trimetemă noi Sătmărenii representanţii noştri la Sibiiu. Acolo este ună conte ungură la care, dice faima, protopopulă locală Katocz ar merge în curtea lui pitulată cu sărutări de mână. Acum décă ună protopopă română, care ar trebui să fiă ună bravă luptătoră în lucruri naţionale, căci are stare independentă, să umilesce făcêndu-se slugarnică, ce voră fi făcêndă ceilalţi argaţi de pânza lui cu mai puţină stare?

S'au vĕdută déră constrînşi bărbaţii noştri devotaţi causei naţionale a convoca adunarea în loculă amintită, unde avemă în protopopulă *A. Berinde* ună bună focularĕ pentru Români. Pentru conferinţă s'au făcută invitările de lipsă şi s'au espedată în întregă comitatulă la preoţi şi învĕţători, ba încă şi la comune, pentru alegĕtorii români. Lucru fórte naturală, că atari invitări se trimită la inteliginţă, căci ei li place a se numi conducĕtórea poporului, şi cu toţii credemă că celă ce s'a rĕdicată până acolo că pórtă sumană, şi care scie ceti deşi nu alta decâtă »Căsaniile« de Petru Maioră, va sci şi pentru ce i s'a trimisă invitare; dându-i-se şi onóre, a alerga pentru sfătuire românéscă. Décă dênsulă ca preotă nu póte participa, póte nici învĕţătorulă dóră că se temă a nu perde graţia şi dragostea celoră ce le arată blidulă cu plăcintele. Aceştia ară fi oneşti décă ară spune baremi poporului, că ce sfătuire voră ţinéă Românii. Se póte că dintre poporă, cari suntă stăpâni pe sórtea loră, ară lua parte în astfelă de adunări, însă de comună aceste figuri ascundă dinaintea ochiloră poporului lumina, décă dênşii înnótă în noroiu nu voiescă ca crediuciosulă poporă să pótă păşi la lumină.

In asemenea împrejurări sosesce diua adunării la care te aştepţi a vedé o lume întrégă de Români, şi ce surprindere neplăcută! Dintr'ună comitată cu 120,000 suflete să înfăţoşéză la 40 din inteligenţă şi 160 poporeni. Şi étă causa pentru care nu puturămă fi mai numeroşi din totă Chiorulă cu 21,000 suflete române, s'a înfăţişată *A. Medană*, pururea constantulă şi vechiulă luptătoră, ceilalţi chioreni, cari pe tóte cărările se laudă că suntă (feri Dómne) buni Români, s'au ascunsă ca buhele înaintea luminei. Românulă dice că »vorbe góle« suntă acele cari nu se arată prin faptă, décă-i reflectezi, îţi vină cu — sĕrăcia. Adecă chiorenii s'ară înfăţişa la adunări naţionale décă şi noi amă avé fondă de dispunere, ca guvernamentalii din „Ungaria felix«. Acésta dealtmintrea ni s'a arĕtată fórte apriată în Nr. 119 ală »Gaz. Trans.« în cerculă Lăpuşului, cătă de mare atracţiune au grăunţele.

Ce să potă dice ceva bună despre ţéra Oaşului, acolo cu greu vei afla omă cu credinţă naţională. Din 15,000 suflete Români, protopopă, preoţi şi alte multe fiinţe create după tipulă şi asemĕnarea lui Dumnedeu, nu s'a aflată unulă să se înfăţişeze în adunarea electorală ţinută în Seini, care opidă este în vecinătatea loră. Aceştia dealtmintrelea încă de presentă nu se escusă cu sĕrăcia materială, pe dênşii i apasă o mai grea sĕrăciă: cea spirituală. Am disă încă, pentru-că li se arată în perspectivă şi sĕrăcia materială, prin sistemulă conducĕtoriloră de adi, căci mulţi dintre dênşii, adecă dintre preoţii români, începă a face gheşefturi cu jidovimea, pe móra cărora se va măcina şi bunăstarea poporului oaşană. De altcum aşă dori să fiu profetă rĕu în acéstă privinţă.

Figuri triste: Abia câteva dile după conferinţa nóstră din Şeini, cetescă cu multă scârbă în fóia oficiósă comitatensă: „Sz. M. K." No. 20, Maiu 18, 1887, că Chorin Ferencz a ţinută adunare la Şertiuz, în care a dată sémă alegĕtoriloră săi despre inactivitatea sa de 3 ani în dietă. La adunarea acésta vedemă escelândă doi inşi, cărora a fostă mai aprópe conferinţa română ca cea unguréscă, şi totuşi acolo nu s'au putută representa. Atraşi póte şi de gustulă *gulyaşului*, împinşi de slăbiciunea caracterului vedemă pe doi *„tiszteletes"* şi adecă: *Dobosy Péter* din Medieşă şi *Szabó Tivadar* din Bicsadă, ambii ómeni încărunţiţi în rĕtăciri. Celă din urmă fără familie, fiindă şi în parochiă fórte bună, vré de nou să îşi încépă rola vieţei, aşa-i cum dice naţia nóstră: »Câne-lă décă ilă prea îngraşi turbă«. Cine n'a putută trăi în Baia mare ca protopopă fără familiă, totă aşa şi în Turcz, acela şi de ară ajunge în Sătmară ca popă, totă flămêndă ar peri.

Aceşti ómeni nu numai că au luată parte la acéstă adunare, ci li s'a dată rolă de a şi vorbi, mai mare onóre i a ajunsă când au putută fi aleşi şi în comitetulă esecutivă, unde le au stată în frunte: Markovics Ignácz, Grosz Aron, Veinstein Ienö, toţi patrioţi percіunaţi. Că ce hotărîre au luată Românii faţă cu alegerile tréba loră. Dênşii de dragulă Româniloră nu voră părăsi arendaşii, căci la aceia se află glăgăle de spirtă, apoi moralitatea loră stă pe nivoulă arêndaşiloră, de unde esistă între ei deplină egalitate. Poporulă nostru română dice: »Spune-mi cu cine te însoţesci eu ţi oiu spune cine esci".

Vĕdêndă faptele persóneloră enumĕrate aflu că fórte convine cu acele sentinţa următóre rostită de Thiers: »Finitulă tristă ală omului e acela, că décă odată a păşită în cale rea nu se póte opri pe dênsa. Indată ce-şi vede pasulă greşită merge înainte, în locă de a se opri, ca şi cum ar dori pe sine a se înşela, şi lumina cunoscinţei, care se lasă peste dênsulă o îndepărtă. Ca să se pótă opri ar trebui să se esamineze pe sine, şi a-şi rosti peste sine sentinţă desaprobătóre, la ce nici ună omă încă n'a avută voiă".

Şi amintiţii slăbănogi încă au fostă făcuţi atenţi, ba chiarŭ frăţesce rugaţi, ca să nu strice causei décă nu voiescă séu nu potă tocmi. Li s'a arĕtată şi calea pe care vine lumina, însă ei au preferită a rĕtăci prin întunerecă. Noi ceşlalalţi Români din comitată, cari nu umblămă a vêna graţiă, credemă că dênşii îşi cunoscă paşii greşiţi, însă n'au atâta tăria să se oprescă în cale, rĕulă este îmbĕtrânită în dênşii. Suntă ca ranele cele grele, că cu cătă îmbĕtrânescă mai tare, cu atâta se arată mai incurabile.

Până ce noi înşi-ne nu ne vomă sci preţui pe noi, până atunci nu putemă ascepta respectare, preţuire şi recunóscerea justeloră şi legaleloră nóstre dorinţe.

Celă ce dispune de putere în stată îţi póte face dile amărite, deşi cu dreptate şi pentru dreptate te lupţi şi ai scopuri aşa de curate ca lumina sórelui. Dér că cu atâtă va fi mai dulce a gusta odată din libertatea binefăcĕtóre, cu cătă a fostă mai amară lupta pentru câştigarea ei. De vedemă făcêndu-se nedreptăţi şi încă sub scutulă legei, trebue să le sbiciuimă cu tótă puterea. Că vomă învinge nu e sigură, dér atâta totuşi arĕtămă că ne scimă lupta, şi scimă ce vremă şi ce ni se cuvine. Vĕdêndă aceste contrarii îşi voră dice: „măi frate, aici avemă de a face cu ómeni, şi a merge pe calea apucată la urmă nu va fi bine".

Când n'ar fi între noi fiinţe neruşinate şi slugarnice, e lucru fórte clară că în scurtă timpă s'ar schimba sistemulă ucidĕtoră de adi, aşa însă îmbărbătaţi contrarii nu voiescă a se reîntórce de pe calea rĕtăcirei. Pórtă cu sine contrarii nostri multă frică şi vĕdă nedreptăţile loră proprii dér înşelaţi de lĕpădăturile némului nostru strigă: până se póte totă înainte!

Séu ce a voită să dică ministrulă de culte când a disă că „partida naţionalitătiloră" este mai tare afară de parlamentă şi că »între împrejurări normale nu este periculósă, între anumite împrejurări însă póte deveni periculósă.« Étă déră că însuşi guvernulă vede că i-a succesă a eschide prin violenţe, presiuni şi coruptiţiuni partida naţională din parlamentă, şi totuşi vedesce, că nu multă bucuriă şi nu mare învingere este aceea care se face prin fărădelege, şi că fărădelegea póte deveni încă periculósă. Ne arată şi aceea, că noi suntemă tari pentru că cu noi este dreptatea, cu stégulă căreia, décă n'amă putută învinge la alegerile dietale, vomă învinge în viitoră când ne voră favorisa împrejurările.

Aşadér partida nóstră naţională e tare şi noi cu toţii scimă că nu este slabă, dér încă ar puté fi şi mai tare, décă n'ară trăi pe sînulă ei nisce omide, ca cele numĕrate, cari sugă de pe trupulă ei acelă sucă, cu care viéţa naţională şi mai tare putere ar avé. Este însă speranţă că acéstă filoxeră va peri în négra céţă la suflarea junimei, care se cresce adi, în acestă timpă de grea cercare, şi care pe tóte terenurile e batjocorită, nu numai ci i-se aruncă în faţă ca o crimă că D-deu săntulă a lăsat'o să se nască română.

A mai vĕdută, biéta nóstră naţiune şi mai grele vênturi acele au trecută, avemă speranţă că şi aceste voră trece. Susă este D-deu şi vede că suferimă, pentru pĕcatele trecutului séu ale nóstre este mai greu a sci. Tóte au capĕtă în lumea acésta aşa şi suferinţele, însă pe cei ce ridică pumnalulă în contra mamei loră să'i urmărescă lacrimile poporului apăsată.

Éră noi cei ce luptămă suferindă grele asupriri şi dispreţă, trebue să mergemă totă înainte apĕrândă cu bărbăţiă şi mare resoluţiune causa mântuirei nóstre. Şi când ne-ară apăsa mai tare nedreptatea duşmanului să fimă mândri că putemă suferi şi să dicemă cu Aeneas întemeietorulă Italiei: O fraţiloră! bine cunóscemă necasurile, şi suferinţele vóstre grele dér şi la aceste va pune capĕtă odată D-deu. *Dabit Deus his quoque finem.*

Deo D-deu să audimă şi de bine!

Argus.

SCIRILE DILEI.

Comanda militară din Cluşiu — după cum vestesce „Kolozsvár" — a primită înciinţare pe cale oficială, că *Maiestatea Sa* monarchulă, luândă parte la *manevrele militare din comitatulă Hunedórei*, va cerceta totodată şi Cluşulă. Maiestatea Sa va sosi în Cluşă în 23 Septemvre şi va petrece acolo o di ori două.

—x—

Cu privire la convenţiunea *comercială cu România*, citimă în „Neue Freie Presse": „Negociările pentru convenţiune nu voră fi reluate înainte de tómnă. Ultimele propoziţiuni, pe cari le-a făcută guvernulă română, s'au găsită atâtă de nefavorabile, în cătă sferele conducĕtóre din Austro-Ungaria nu se simtă îndemnate ca să grăbéscă cu negociările pe acéstă basă. Respunsulă înscrisă

FOILETONU.

Monsignorulă Afre şi doi ofiţeri.

(Novelă de Antonio Pellicani.)

Vedeţi căruţa acea, trasă de cinci cai puternici, care alérgă ca vêntulă rĕdicândă din tóte părţile nori deşi de pulbere? E diligenţa, care merge dela Marsilia la Parisă. Priviţi înăuntru şi veţi vedé în ea doi tineri, unulă preotă, altulă militară şi ună bĕtrână cu părulă capului şi cu barba albă, a cărui faţă însă în butulă acestora totă era încă rumenă şi vióiă. Celă dintâiu, adecă preotulă era ocupată cu recitarea unoră rugăciuni, ală doilea, carele e ună ofiţeră tînĕră, cânta printre dinţi o canţionetă de a lui Beranger, éră bĕtrânulă cetea diarulă »la Presse". Dela ună timpă ofiţerului i se uri cu cântatulă, de aceea începă a adresa preotului cuvinte obraznice şi batjocoritóre, după cum de obiceiu facă cei cari îşi bată jocă de religiune şi de predicatorii ei. La începută preotulă se făcă că nu aude, mai apoi ii rĕspunse liniştită; déră în fine vĕdêndă că acestă tînĕră nu are altă intenţiune decâtă a-lă batjocori în faţă şi a-lă vecsa, se decise a-i astupa gura dându-i o lecţiune de bunăcuviinţă. De aceea întrebată de ofiţeră, că după judecata lui ce deosebire e între ună preotă şi între ună asină (măgară), elă rĕspunse:

„Ţi-oiu spune bucurosă, décă însă Domnia ta, ca unulă ce te ocupi cu căutarea diferinţei, îmi vei spune mai ântâiu, că ce deosebire e între ună măgară şi între ună tînĕră rĕu crescută".

„Nicidecâtă, rĕspunse ofiţerulă. Spune'mi d-ta, care eşti măestru în Israilă, că ce diferinţă afli?

„Eu? între ună măgară şi ună june rĕu crescută nu aflu nici o deosebire."

Acestea dicêndă preotulă tăcu, îşi luă cartea de rugăciuni şi continuă mai departe cu cetitulă. Bĕtrânulă, care se afla cu ei, la audulă acestora surise şi dise în sine: Bravo Părinte! Bine l'ai friptă.

Nu totă aşa făcu tînĕrulă, elă ar fi voită să i rĕspundă preotului în poesiă, dér fiindă că cu grabă nu'i veni nici o strofă în memoriă, de aceea puse capĕtă discusiunei şi începu din nou a cânta. Cântândă vre-o câteva momente o ariă revoluţionară, se întórse din nou către preotă batjocorindu-lă mai altfelă ca ântâiu, şi cu astfelă de cuvinte încâtă chiar şi pre răbdătorulă Jobă încă l'ară fi scosă din sărite.

Preotulă, carele era de o natură „sanguinică, îşi muşca numai buzele, şi era pe aci de vre-o câteva ori să rupă tăcerea; déră totuşi nu rĕspunse nimica, ci cetea mereu la óre.

Nu totă aşa făcu bĕtrânulă martoră ală indiscreţiunei şi obrăsniciei ofiţerului, se întórse cătră elă şi dise într'ună tonă francă şi sigură:

„Domnule, te rogă să laşi la o parte cuvintele acestea puţină politicóse, pentru ca să nu faci ruşine uniformei şi devisei onorifice ce ai.

„Tatică dragă, rĕspunse în batjocură ofiţĕraşulă, îţi mulţumescă de vorbele D-Tale, déră nu sunt în plăcuta posiţiă de a te asculta".

„Rĕu dragulă meu, destulă de rĕu. Nu scii ce a disă óre-cine în vechime, că dela boulă bĕtrână învéţă celă tînĕră a ara?"

»Cu acésta vréi a dice că d-ta eşti ună bou dela care eu trebue să iau lecţiune. Susţină şi eu partea primă, dér o negă pre a doua, şi adaugă că te compătimescă fiindă că eşti bĕtrână, căci altcum..."

»Altcum ce mi-ai face, frumosulă meu strengară?«

»Oh! puţină lucru. Ţi-aşă cere numai adresa d-tale pentru ca să mĕ convingă décă braţulă d-tale îţi plătesce cătă limba".

»Adresa mea? Eu, cătă sunt de bĕtrână, ţi-o dau

la propositiunile române nu se va trimite aşa dér la Bucuresci nicĭ într'unŭ casŭ mai naintea de tómnă. Astfelŭ sperantele pentru încheierea conventiunei comerciale scadŭ într'unŭ modŭ fórte regretabilŭ."

—x—

După cum s'a afirmatŭ atâtŭ la începutulŭ alegerii câtŭ şi după alegere, ministrulŭ *Széchenyi*, întrunì minoritatea voturilorŭ în Kaposvar, dér prin machinaţiunile preşedintelui i-a succesŭ de a fi alesŭ de deputatŭ. S'a pornitŭ cercetare.

—x—

Deputatulŭ Istoczy, capulŭ antisemiţilorŭ din Ungaria, a declaratŭ în „O. E." că împărtăşirea dată de unele diare, cum că deputaţii antisemiţĭ nu vorŭ forma o deosebită partidă în dietă, ci se vorŭ alătura la una din partidele esistente, e falsă, deórece partidele din dietă în principiu perhorescéză antisemitismulŭ. *Antisemiţii* se vorŭ constitui într'o *partidă deosebită* sub numele „partida poporului" orĭ „partida poporului creştinŭ."

—x—

Se anunţă din *Caransebeşŭ* că doi gendarmĭ şi-au permisŭ în 23 a l. c. a comite o *faptă brutală*, care merită dispreţulŭ a totŭ ce e omenescŭ. Ei arestară în Brussiau unŭ băiatŭ, ilŭ legară de căruţa lorŭ şi plecară în trapătulŭ cailorŭ către oraşulŭ depărtatŭ de 5 kilometri. Băiatulŭ trebui sĕ ştie la fugă nebună ca caiulŭ, décă nu voia sĕ fiă tîritŭ. Faptulŭ acesta a produsŭ mare iritare în Caransebeşŭ.

—x—

Ministrulŭ Trefortŭ a mai „pricopsitŭ" pe preoţiĭ gr. or. Gavril *Buzura* din Blenke-Polyan (?), Ioanŭ *Punteanu* din Vingardŭ, Gavrilŭ *Stefŭ* din Laczkonya (?) cu câte 60 fl. — Pentru ce servicii iudaice li se vorŭ fi datŭ banĭ?

—x—

In *Alba-Iulia* s'a petrecutŭ la 28 Iunie n. următorulŭ casŭ: Soţia pelarului B. s'a dusŭ în grajdŭ, însoţită de copilulŭ ei de 4 anĭ, ca sĕ mulgă bivoliţa. Intr'aceea copilulŭ se depărtà de acolo şi mamă sa după multă căutare neaflându-lŭ trimise de chemà pe bărbatu-sĕu, care fără sĕ mai caute pĕtrunse în casele jidovilorŭ locuitorĭ în vecinătate şi făcù o formală perchisiţiune domiciliară, fără sĕ-şĭ găséscă copilulŭ. Atuncĭ trimise de veniră gendarmĭ, carĭ încă sĕ întórseră érăşĭ îndĕrătŭ, deórece copilulŭ fù găsitŭ acasă durmindŭ în patŭ. Décă mai dura acéstă scenă, se putéu întêmpla marĭ escese, căcĭ mulţimea de poporŭ luase o atitudine ameninţătóre faţă cu jidovii.

—x—

In 27 a l. c. s'a publicatŭ de judecătoria r. din Budapesta testamentulŭ medicului Dr. Adolf Goldberger, mortŭ de curêndŭ. Acesta cuprinde dispositiunĭ interesante. O parte însĕmnată a moştenirei, cam 200,000 fl. este destinată, după cum anunţă „N. Pol. Volksbl.", ca în timpŭ de secolĭ sĕ fiă capitalisată, până ce va ajunge cifra enormă de câteva miliarde a cărorŭ dobênda sĕ fie întrebuinţată spre scopurĭ filantropice.

—x—

In contra agentului călĕtorŭ Franz *Vajda* de nascere din Alba-Iulia s'a datŭ mandatŭ de urmărire şi arestare pentru înşelătoriă.

—x—

In *Bêrladŭ* d-lŭ Frumusachi Constantinescu, luândŭ o covăţică de prundŭ ce era scósă din săpătura unei nouĕ fântânĭ de o adêncime de peste 4 stânjenĭ, spre a'lŭ întrebuinţa la îndreptarea ogrădei sale, şi pe când ilŭ netedea cu o scândură, vede o monedă pe care spălând'o a constatatŭ că este o monedă antică. Acéstă monedă are douĕ feţe. Pe de o parte pórtă unŭ capŭ împrejurulŭ căruia este scrisŭ în litere latine *Minerva*; ér pe de altă parte pórtă o ramură pe care stă aquila cu o inscripţiune neligibilă, care începe cu *Reche*, etc. Acéstă monedă este de o importanţă capitală, asupra căreia „Tutova" atrage atenţiunea archeologilorŭ noştri.

Lista de subscripţiune

deschisă de „Gazeta Transilvaniei" pentru comunele române din Ardélŭ nenorocite prin incendiu şi inundare.

Au mai incursŭ:

Colecta onor. d. Basiliu Marincaşŭ, parochŭ în Pria; dela d sa 1 fl.; din banii bisericei 1 fl.; Alexandru Marincaşŭ 20 cr.; preţulŭ bucatelorŭ colectate dela poporenĭ şi rêndute 5 fl., laolaltă . . . 7 fl. 20 cr.

Colecta stim. d-nŭ Graţianŭ Flonta din căţelulŭ românŭ . . . . 5 fl.

Suma 12 fl. 20 cr.

Adăugêndŭ la acésta suma din nr. 134 alŭ „Gaz. Trans." Lei noi 1220 şi 532 fl. 81 cr.

(Va urma). Totalŭ: Lei n. 1220 545 fl. 01 cr.

Le mulţumimŭ generoşilorŭ contribuitorĭ în numele nenorociţilorŭ, dorindŭ ca nobilulŭ lorŭ esemplu sĕ afle imitatorĭ pretutindenea.

Sciri militare.

Rusia. »Gazeta de Moscov:" constată că forţele militare ale Rusiei representă 4 milióne şi jumĕtate de soldaţĭ, şi ea conchide dicêndŭ că Rusia póte sĕ facă faţă orĭ-cărei coaliţiunĭ a puteirlorŭ. — „Daily News« dice că Rusia continuă a concentra trupele sale în Sudŭ-Estŭ.

România. Conservele militare germane au fostŭ adoptate de către ministrulŭ de rĕsboiu pentru armata română. Guvernulŭ este în ajunŭ de a face marĭ comande de asemenea conserve alimentare. — Representantulŭ fabricei de arme Krupp se află în Bucuresci, ca sĕ contracteze furnisarea materialului de rĕsboiu necesar celorŭ optŭ baterii nouĕ de artileriă. Din Varşovia se comunică că la tómnă vorŭ face marĭ manevre tóte garnisónele regatului Polonia sub conducerea guvernatorului generalŭ Gurko în ţinutulŭ dintre Miechov şi Opatovŭ. In timpulŭ de faţă se facŭ cu zelŭ în aceste garnisóne esercitii de marşurĭ şi de arme.

Societatea geografică româna din Bucuresci.

Conformându-se dorinţei d-lorŭ donatorĭ, biuroulŭ publică următorulŭ concursŭ:

1) Se institue trei premiurĭ de 500 lei, fiecare, pentru cea mai bună prelucrare a unui dicţionarŭ geograficŭ, topograficŭ şi statisticŭ pentru orĭcare judeţŭ din România, afară de judeţele deja premiate, adecă Dâmbôviţa, Dorohoi şi Tutova.

2) Acestŭ dicţionaru va cuprinde descrierea judeţului, plăşilorŭ, (ocólelorŭ, plaiurilorŭ), comunelorŭ (oraşelorŭ, têrgurilorŭ, satelorŭ, cătunelor, (locurilorŭ istorice, a rîurilorŭ, păraelorŭ, gârlelorŭ, lacurilor, insulelorŭ, munţilorŭ, dealurilorŭ, şesurilorŭ şi apelorŭ minerale.

3) Descrierea judeţelorŭ, a plăşilorŭ, plaiurilorŭ se va face pe largŭ, arĕtându-se situaţia, hotarele (naturale séu artificiale), întinderea, clima, calitatea solului, munţii şi rîurile, producţia agricolă, industrială şi comercială, a căilorŭ de comunicaţiă; împărţirea administrativă, judiciară, militară şi bisericéscă, precum şi centrurile cele mai populate şi mai productive.

4 La descrierea fiăcărei comune (oraşŭ, têrg, satŭ séu cătunŭ) se va da:

a) Numele actualŭ obicĭnuitŭ şi oficialŭ (în transcrierea fonetică) precum şi numele ce l'a mai avutŭ în vechime.

b) Situaţiunea naturală, fixându-se pe rîurĭ şi munţĭ, precum şi atitudinea lorŭ d'asupra nivelului mării pe câtŭ va fi posibilŭ.

c) Populaţia şi etnografia (atâtŭ pe comune, câtŭ şi pe sate şi cătune, dându-se numĕrulŭ contribuabililorŭ, a familiilorŭ şi a sufletelorŭ).

d) Producerea agricolă, industrială şi comercială. Numĕrulŭ vitelorŭ pe comune, sate şi cătune.

e) Arĕtarea institutelorŭ de cultură, de bine-facere, a fabricelorŭ precum şi a monumentelorŭ celorŭ mai însĕmnate. Numĕrulŭ bisericilorŭ şi alŭ deserventilorŭ, precum şi alŭ scólelorŭ cu statistica elevilorŭ.

f) Istoriculŭ comunei, arĕtându-se evenimentele cele mai însemnate în istoria ţĕrei, carĭ s'au petrecutŭ într'ênsa.

5) Pentru elaborarea dicţionarului pentru orĭcare judeţŭ se dă unŭ termenŭ până la 1 Decemvre 1887.

6) Manuscriptele se vorŭ trimite la vicepreşedintele societăţei, cu numele autorului sigilatŭ şi cu unŭ moto.

7) Manuscriptele nepremiate devinŭ proprietatea societăţei.

8) Manuscriptele nepremiate se vorŭ înapoia după cerere; Societatea însĕ îşĭ reservă dreptulŭ sĕ utiliseze părţile ce va crede de cuviinţă din lucrările nepremiate.

Generalulŭ *G. Manu*, V.-preş. *G. I. Lahovari*, Secretarŭ generalŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 2 Iulie. — Fóia oficială publică numirea subprocurorului de statŭ în Cluşiu Franz Phleps ca procurorŭ de statŭ pentru Braşovŭ.

VIENA, 2 Iulie. — Regele Serbiei a făcutŭ visite mai lungĭ ministrului de esterne Kalnoky şi ministrului preşedinte ungurŭ Tisza.

CRETA, 2 Iulie. — Mişcarea e în crescere. Creştinii se adună în munţĭ. Musulmanii se refugiază în oraşe. E temere de o revoltă.

DIVERSE.

Ceasornicului pădurei. — Unŭ forestierŭ séu unŭ vênătorŭ, orĭ câtŭ de diminéţă s'ar duce la pădure, pe dreptŭ vorbindŭ n'ar avea nevoe de altŭ césornicŭ, décă ar sci sĕ deosibéscă glasulŭ diferitelorŭ pasĕrĭ din pădurĭ carĭ cântă cam la epocĭ anumite. Astfelŭ, după privighetóre, care cântă aprópe tótă nóptea, piţigoiulŭ e acela care dă celŭ d'ântêiu semnalŭ, înainte de revĕrsatulŭ zorilorŭ, între césurile $1\frac{1}{2}$—2. După dênsulŭ între 2—$2\frac{1}{2}$ începe cântecului pitulicei cu capulŭ negru. Până la 3 cântă ciocârlia. Dela 3—$3\frac{1}{2}$ pitulicea cu pieptul roşu începe sĕ intoneze trilurile ei melodióse, dela $3\frac{1}{2}$—4 cântă mierla. Dela $4\frac{1}{2}$—5 piţigoiulŭ, şi dela 5—$5\frac{1}{2}$ începe sĕ ciripéscă vrabia.— Mierla e o pasĕre fórte deşteptă şi învéţă lesne orĭ-ce melodie. Astfelŭ în Francia mai acum câtă-va vreme, se dice că tóte mierlele unui cantonŭ cântau marseilesa, graţiă întêmplărei, care făcuse sĕ scape din coliviă o mierlă, pe care stăpânulŭ sĕu o învĕţase acestŭ cântecŭ.

Unŭ oficiu penalŭ în parlamentulŭ englesŭ. — Nu de multŭ preşedintele camerei comunelorŭ a executatŭ o acţiune penală contra unui membru alŭ parlamentului, o acţiune destul de interesantă. D. Riginald Bidmend a fostŭ citatŭ *înaintea barei* parlamentului spre a primi dela preşedinţele unŭ avertisementŭ, pentru că ar fi falsificatŭ semnăturĭ pe nisce petiţiunĭ, ce s'au adresatŭ camerei în favórea mânţinerei impositului pe vinŭ şi cărbunĭ Delicuentulŭ, unŭ bărbatŭ tênĕrŭ, fù condusŭ la bară de *Sergeant at Arms*, unde preşedintele îi dise: „Reginald Bidmead! Lunea trecută acéstă cameră a decisŭ că te-ai făcutŭ vinovatŭ de dispreţulŭ şi violarea privilegielorŭ acestei camere, fabricândŭ semnăturĭ pe óre carĭ petiţi. Camera a mai luatŭ resoluţiunea ca astădĭ sĕ comparĭ spre a primi o admonestaţiune dela preşedinţiă. A treia disposiţiă a Camerei anuléză peste 30 petiţii stricate prin falsificare şi pe care decĭ Camera le-a respinsŭ ca unŭ atacŭ de demnitatea ei. Comisiunea, care a cercetatŭ petiţiile şi semnăturile raportéză, că acestŭ casŭ e perfectŭ contra d-tale, Reginald Bidmead. Ai mărturisitŭ şi d-ta într'o scrisóre adresată mie, că ai falsificatŭ 1600 séu 1700 semnăturĭ din diferite petiţii şi 200 în petiţia din Haggerston. Că acestea le-ai făcutŭ cu o cinică nesocotire a discreditului, în care ai pusŭ dreptulŭ celŭ mare, de a petiţiona la casa comunelorŭ. Pentru asemenĭ delicte, ca alŭ d-tale, au fostŭ ómenĭ trimişĭ la Newgate, nu numai în timpurĭ vechĭ, ci şi în timpurĭ moderne, cum îşĭ aducŭ aminte mulţĭ membri, carĭ şedŭ în acéstă Cameră. După ce camera a chibzuitŭ asupra casului d-tale, s'a arĕtatŭ indulgentă cu privire la pedépsa de pronunţatŭ. Nu te-a trimisŭ la închisóre, ci m'a însărcinatŭ pe mine, preşedintele acestei Camere, sĕ te dojenesçŭ şi sĕ te învitŭ a părăsi Camera, fiindŭ înfieratŭ cu cea mai viă desaprobare a ei. Acum poţĭ părăsi bara.

---

fără nicĭ o greutate, chiarŭ şi necerută, étă-o aci, în acestŭ biletŭ!«.

Tinĕrulŭ ia biletulŭ ce-lŭ întinse bĕtrânulŭ, îşĭ fixéză privirea asupra lui cu sete şi cetesce: Mareşalulŭ Soult. La cetirea acestui nume, carele pre atuncĭ era unulŭ din cei mai cu vadă şi mai cu renume, ofiţeraşulŭ îşĭ ciulì urechile ca unŭ câne plouatŭ borborosindŭ cuvinte de scusă atâtŭ Mareşalului, câtŭ şi preotului.

Preotulŭ deşi, cum am disŭ, era de unŭ temperamentŭ sanguinicŭ, avêndŭ însĕ unŭ sufletŭ bunŭ şi blândŭ, ilŭ iertà îndată. Mareşalulŭ însĕ făcù altcum, căcĭ pre lângă ertare mai adause încă şi aceste cuvinte frumóse şi memorabile:

„Dumnéta, iubitulŭ meu, m'ai numitŭ Tată, decĭ lasă ca éu, ca Tată, sĕ-ţĭ dau unŭ consiliu bunŭ. Sĕ sci, că în lunga mea carieră am întêlnitŭ trei felurĭ de ómenĭ pe carĭ am trebuitŭ sĕ-i respectezŭ: pre bĕtrânĭ, pre femei şi pre preoţĭ, şi făcêndŭ eu acésta, totdéuna am fostŭ mulţămitŭ. Fă şi dumnéta aşa şi te asigurŭ, că vei fi mulţămitŭ".

O! de ce batjocuritorii preoţilorŭ, carĭ în timpurile nóstre aşa se înmulţescŭ, nu au totdéuna în apropiere unŭ Mareşalŭ Soult?!*)

Acéstă aventură s'a întêmplatŭ în anulŭ 1830 pre timpulŭ când în Francia domnia Ludovic Filip de Orleans.

*

După 18 anĭ dela acéstă întêmplare erumpe revoluţiunea francesă din 1848, în care nefericitulŭ rege fù detronatŭ. Totŭ în acelea dile nefericite cădură în suburbiulŭ Sant Antonio douĕ victime în modŭ gloriosŭ, adecă generalulŭ Duvivier şi monsignorulŭ Afre, Archiepiscopulŭ Parisului, unulŭ martirŭ alŭ datorinţei, celălaltŭ alŭ carităţii. Erau ofiţerulŭ şi preotulŭ, carĭ se aflau în 1830 în diligenţa ce mergea dela Marsilia la Parisŭ. carĭ deşi în unŭ timpŭ au fostŭ despărţiţĭ, acum însĕ aşa de strinsŭ uniţĭ încâtŭ ambii periră apĕrândŭ una şi aceeaşĭ causă. Cine ar fi putută prevedé acesta cu 18 anĭ înainte!

Aureliu Hulea.

*) Intr'adevĕrŭ, e tristŭ lucru când preotului nu i se dă cinstea şi respectulŭ cuvenitŭ. Dér o potŭ pretinde acésta şi preoţii, carĭ esploatéză poporulŭ, carĭ se punŭ în serviţiulŭ duşmanilorŭ credincioşilorŭ sĕi, cum se întêmplă la noi în unele părţĭ. — Red.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 1 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 45	Bonurĭ croato-slavone	102.25
Rentă de hârtiă 5%	87.90	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.75	Imprumutulŭ cu premiu ung.	122.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 75	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	122 95
		Renta de hărtiă austriacă	81 35
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 –	Renta de arg. austr.	82.45
		Renta de aurŭ austr.	112 55
		Losurile din 1860	136.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 60	Acţiunile băncei austro-ungare	886 —
		Act. băncei de creditŭ ung.	286.55
Bonurĭ rurale ungare	104.40	Act. băncei de creditŭ austr.	282.10
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.60	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 95
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 40	Napoleon-d'orĭ	10.04
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 40	Mărcĭ 100 imp. germ.	62 20
Bonurĭ rurale transilvane	104 60	Londra 10 Livres sterlinge	126 60

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 2 Iuliu st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8 61	Vênd.	8 63
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9 97	»	10.02
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.34
Imperialĭ	»	10.30	»	10.34
Galbenĭ	»	5 89	»	5.93
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	100.—	»	102.—
» » » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	113.—	»	114.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Nr. 5863—1887.

Publicaţiune.

De vreme ce cu ocasiunea pertractărei de oferte ţinute în 16 Maiu a. c. spre scopulŭ procurărei unui locŭ pentru clădirea unei casarme de honvedĭ s'au oferatŭ partea cea mai mare locurĭ de o estindere pré mică şi cu preţurĭ pré exorbitante, de aceea se dispune prin acésta o nouă pertractare de oferte, provocându-sĕ deci toţĭ acei posesorĭ de pămêntŭ, carĭ au unŭ locŭ de 3—4 jugĕre, situatŭ în Braşovulŭ vechiu, Bluména séu la marginile acestorŭ suburbii, ca sĕ-şĭ aştearnă la oficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ celŭ multŭ până Joi în 14 Iulie a. c. 11 óre înainte de prândŭ ofertele scripturistice şi sigilate.

In ofertŭ are sĕ se amintéscă loculŭ ce are de a se ofera, numerii topograficĭ, preţulŭ de vêndare în cifre şi litere pe lângă eventualele condiţiunĭ de vêndare. In fine are sĕ se amintéscă, cum că oferentulŭ se obligă cu ofertulŭ sĕu pentru durata unui anŭ.

Braşovŭ, 18 Iunie 1887.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

TARIFA

anunţurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserţiunĭ şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.